

Výhled od Studentshausu, mezi stromy Curyšské jezero

Züri Ziitig

Číslo 3, 1. prosince 2013

*Milí přátelé, kamarádi,
třetí číslo je více obrázkové. Příjemné prohlížení...*

Počasí: v Curychu napadl sníh

Zachumelená vilová čtvrť na Zurichbergu

Trhy probíhají zima-nezima, sníh-nesníh

Československá menšina v Curychu

Za komunistů se Švýcarsko, se svoji velkorysou azylovou politikou, stalo cílem mnoha emigrantů z Československa.

Před odjezdem jsem dokonce slyšel, že v Curychu působí český kněz, Salesián. Stačila chvilka hledání na internetu, a zjistil jsem nejen, kde ho najít, ale také že tu jsou i Slováci. Dalo by se říct, že česká i slovenská farnost v Curychu jsou podzemní. Ne snad proto, že by jim v tolerantním a mnohojazyčném Švýcarsku hrozilo pronásledování, ale kvůli místům, kde se schází. České mše jsou v kryptě kostela Harz Jezu, slovenské pro změnu v kryptě kostela Liebfrauen. Teda, nepředstavujte si nějaké sklepení a jak mše probíhá na hromadě kostí, oba kostely jsou celkem nové, třeba krypta pod druhým jmenovaným je normální podzemní podlaží s klenbami z litého betonu.

A jak mše vypadají? No, zhruba jako u nás. Zatímco

u Čechů je poloprázdno (a většinou starší lidé), u Slováků narváno (určitě přes 200 lidí). Navíc každou středu jsou československé mše pro mladé, ale jak se dá usoudit už z předešlého, Češi jsou tam černé ovce. Tyto středeční bohoslužby nejsou pro změnu v žádném sklepení, ale v pěkném kostele Dona Bosca, kde jsou obrovské obrazy z života tohoto světce, který věnoval celý život bezprizorní mládeži v Turíně.

A přes lidi na středeční mši jsem se dostal zase k československému folklornímu spolku. Tito se

schází každé pondělí na zkoušku v tělocvičně a následné pivo v přilehlé restauraci (že hospoda patří Kurdovi, pracují tam Češky a na stěně je řecké malby mě už nepřekvapuje).

Folklor se věnuje tancům z různých regionů, když jsem k nim zavítal, zrovna nacvičovali na nějaké vystoupení Zemplín a Horehroní. Ale prý tancují i české pásmo, Valaško, Myjavu...

(Na vystoupení tady už bohužel nebudu, rád bych je viděl v krojích.)

Výlet: Kopce nad Curychem a muzeum tramvají

Na třetí víkend byla předpověď počasí „samá voda“, tedy spíše samý sníh, zůstal jsem tedy v Curychu, nicméně aspoň jsem vyrazil na okolní kopce na kole. Je to tu fakt krásné, lesy začínají tak čtvrt hodiny pěšky z centra Curychu, to je přesně o dva baráky dál než bydlím;) Tak jsem tedy vyjel, kochal se barevnými stromy nad bílým sněhem, vylezl si na obrovskou dřevěnou rozhlednu ze které byla vidět

jen mlha a sjel podle takové skoro horské říčky zpátky do města. Ale taky jsem zjistil, že moje kolo s letními pláštěma se na sněhu při jízdě do kopce promění v lepší rotoped, zato při jízdě s kopce jsou to horší sánky;-D A „domů“ jsem přijel špinavý jak čuně, šel jsem i s kolem rovnou do sklepa do prádelny;)

Rozhledna na Adlisbergu, celá ze dřeva

Prý mají být vidět Alpy, ale i takhle je to působivé

To nejsme někde na horách, do kousek od centra Curychu

Druhým zážitkem bylo muzeum tramvají. Tramvajová doprava v Curychu má stovacetiletou tradici (elektrické tramvaje tu začaly jezdit velmi podobně, jako Křižík postavil elektrickou dráhu v Praze), v muzeu jsou tramvaje od těch nejstarších až po takřka soudobé. Navíc tam mají tam i spoustu

Nejstarší tramvaj v muzeu s poštovním přívěsem (v prvních rocích tramvajového provozu opravdu vozil poštu)

modelů, tramvajových kolejišť, figuríny průvodčích v uniformách, montážní jámu, kde člověk může vlézt pod tramvaj a zespoda jsou popsány všechny součástky (a navíc má tramvaj prosklenou podlahu, takže je vidíte i seshora) a spoustu dalších věcí...

Malá tramvajka pro děti (jsou tam na děti dobře zařízené, mají tam i stavebnice, „tramvajoviště“, ...)

Detail „pohonu“ (otáčíte kolem, tramvajka jede)

Mějte se pěkně, vzhledem k tomu že píšu se zpožděním, je už za mnou další (poslední) víkendový výlet a za chvíli jdu na vlak domů. Možná cestou ve vlaku ještě sepišu dojmy z posledního týdne a pošlu čtvrté číslo...